

РАЗГОВОРЪ ІА.

Въ понеделникъ Госпожа Анна, и Іованчо станаха многѹ ранѹ и излезнаха предѹ да изгрѣе слънцето та отидоха въ расходѹ на далече. Заминаха въ бреговете на единъ поточецъ не многѹ далечъ отъ къщата имъ, на онъж сѹщѹтъ поточецъ, който беха видели отъ върхатъ на планината, гдѣто кѣха сѣдали та се разговориха въ сѣбкотъ сѣтринъ, когато Госпожа Анна каза на Іованча: че можеше по лесно да изброи песока тѹ мѹ, нежели да разскаже разнитѹ способы, споретъ които Богъ ни прави добро: кѣ прекрасенъ проливъ съ чистъж водаж, и на сѣдната мѹ странъ беха редове отъ върбы, въ които пѣха пилцъте. Отъ време на време нѣкоя малка рыба хрипаше вонъ отъ водата, и гавеше имъ прекрасното си тѣло, украшено съ многи и свѣтлы шарове. Времето беше прерадостно, и Госпожа Анна, и Іованчо смислихасе пакъ за благостыната на Бога, който имъ даде толкъва радостни нѣща за благодарность нѹнъж: и като се расхождаха, разговарѹвахасе за него.